

EL MODEL PRIVATITZADOR D'ESPERANZA AGUIRRE*

Pío Maceda, mestre

La política privatitzadora a la Comunitat de Madrid és exacerbada. La Sra. Aguirre aprofita la crisi per cedir cada vegada més percentatge de l'educació a la iniciativa privada. El Govern de la Comunitat de Madrid no ha respectat l'*statu quo* de la proporció pública / privada. Aplica una política neo-conservadora de privatitzar els serveis públics i per això ha multiplicat el nombre d'aules subvencionades, amb especial èmfasi l'etapa infantil. Les retallades a les universitats públiques s'apliquen des de l'inici del curs 2008-09, fet que ha limitat greument les inversions i que impedeix que les universitats madrilenyes puguin estar entre les millors d'Europa.

La privatització és un objectiu transversal per a tot el sistema educatiu. Javier Restán, director general de beques i ajudes a l'Educació, va explicar la prioritat privatitzadora en una trobada

organitzada per la patronal de centres privats ACADE -en la Web de la qual es troba penjat el vídeo amb les seves declaracions-: "de 764 escoles infantils autoritzades s'ha passat a 1.063 "(299 més); l'any 2009, s'han autoritzat el doble d'escoles privades que públiques." La legislació del govern regional és "clarament a favor de la iniciativa privada".

"Les concentracions varen omplir de color el carrer Alcalá, davant de la seu de la Conselleria, i es varen desbordar fins a la plaça de la Cibeles."

La Comunitat de Madrid va desregular els 0-3, perquè pogués ser una inversió més atractiva per a les empreses. (Els decrets de

requisits mínims, i de currículum, (març de 2008), divideixen l'etapa infantil i devaluen les condicions que ha de reunir (exemple: no s'exigeix pati si hi ha una plaça o un parc a prop). En el decret de finançament (agost de 2008) es va fixar una aportació superior per a les escoles infantils privades (2.570 euros per plaça) que per a les públiques de gestió indirecta (1.567 euros per plaça).

El col·lectiu de treballadors d'escoles infantils i les cases d'infants de la Comunitat de Madrid varen sortir al carrer el 2008 contra aquests decrets. Les mobilitzacions varen anar en crescendo. Els dies 27 i 28 de gener de 2009 un 90% del col·lectiu es va posar en vaga. A la massiva concentració del dia 27, la frase més corejada va ser "Educam, no guardam". Les mobilitzacions de l'etapa infantil varen comptar amb el suport de les famílies i de la FAPA "Giner de los Ríos". Les concentracions varen omplir de color el carrer Alcalá, davant de la seu de la Conselleria, i es varen desbordar fins a la plaça de la Cibeles. Es va començar a utilitzar una camiseta com a símbol (camisetes negres amb el missatge 0-6).

Des del curs 2000-01, la xarxa pública d'educació infantil de Madrid ha vist disminuir en prop de 10 punts la seva participació en l'escolarització de l'alumnat, tot i que cada any més de 25.000 famílies han sol·licitat



plaça en una escola infantil pública sense aconseguir-ho. L'elevada taxa de creixement de "guarderies" i escoles infantils privades va aconseguir un 50% de l'alumnat en el curs 2005-06, superant la pública a partir d'aquest moment, mentre que en el conjunt de les comunitats autònomes la relació pública / privada a l'etapa infantil era, segons dades del MEC de 2005, d'un 66,4% de pública i un 33,6% de privada.

Un dels instruments més eficaços de privatització ha estat la política de cessió de parcel·les, perquè empreses amigues poguessin construir macrocentres privats, als quals es garantia el concert. Aquesta cessió aprovada pels ajuntaments, majoritàriament governats pel PP, va coincidir amb el desenvolupament urbanístic de nous barris de les localitats i plans urbanístics de la capital. Aquests municipis "varen desafectar" parcel·les públiques per a cedir-les a empreses privades i a ordes religioses integristes. Gairebé totes les parcel·les cedides estan lligades al boom del totxo.

"...es va declarar a favor dels centres de gestió privada, a més de presumir de la política de cessió de sòl públic a empreses privades."

Els municipis que han cedit parcel·les (s'indica el nombre quan és més d'una) són: Madrid (7), Alcalá de Henares (2), Alalpardo, Alcorcón (2), Arganda (2), Arroyomolinos, Boadilla del Monte (4), El Boalo, Colmenar

Viejo, Coslada, El Escorial, Las Rozas, Majadahonda (2), Móstoles, Morlzarzal, Paracuellos del Jarama (2), Pozuelo (2), Torrejón de Velasco (2), Torrelodones, Tres Cantos, Valdemoro (2), Valdeolmos, Villalbilla (2), Villanueva de la Cañada, Villanueva del Pardillo (2). En total, s'han cedit al voltant de 750.000 m² a empreses privades (de menjador, de neteja viària, constructores, ordes integristes com "Comunión y Liberación", "Legionarios de Cristo Rey", "Fundación Tiempos Nuevos", "Opus Dei", etc. L'extensió mitjana de les parcel·les és de 16.000 m². És coneguda la intervenció de la consellera Figar en una trobada de "Comunión y Liberación" a Rímini en què es va declarar a favor dels centres de gestió privada, a més de presumir de la política de cessió de sòl públic a empreses privades.

La crisi econòmica ha frenat la construcció de noves urbanitzacions i, per tant, la cessió de sòl públic, però el Govern Aguirre segueix apostant per ella com demostren reiterades declaracions, i iniciatives com la privatització del personal laboral d'alguns centres públics, com el "Sor Juana Inés de la Cruz", de Fuenlabrada.

La venda del CEIP "Miguel Ángel Blanco" d'El Álamo va constituir el cim d'aquesta política privatitzadora. Sengles sentències del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, a recursos interposats per CCOO i la FAPA "Giner de los Ríos" han qüestionat la legalitat de la venda. La Conselleria va recórrer les dues sentències per la qual cosa cal

esperar la sentència del Tribunal Suprem. La Conselleria ha cedit també un centre de la ciutat de Madrid que havia quedat buit a una empresa amiga, competint en aquest cas, no tant amb centres públics com amb centres concertats del mateix barri.

"La "marea verda" seguirà essent, durant el temps que calgui, un crit en defensa de l'educació pública."

Aquesta política privatitzadora ha provocat les mobilitzacions de principi d'aquest curs, protagonitzades pel professorat dels instituts, que va reaccionar a la política de retallades de la Conselleria, continguda en les Instruccions per al començament d'aquest curs, que comportaven que més de 2.000 interins es veurien privats de la renovació del seu contracte, amb la consegüent pèrdua de qualitat en patir una retallada important les plantilles dels centres. La mobilització es manté des d'aleshores. A aquesta s'hi han sumat el col·lectiu d'infantil i primària, i el d'escoles infantils i cases de nins. Molts ciutadans s'han sumat des de llavors a la "marea verda" que arriba des de totes les localitats de la regió a la Gran Via de Madrid els dies de manifestació. A la del passat 17 de novembre també s'hi varen sumar els estudiants de les universitats. La "marea verda" seguirà essent, durant el temps que calgui, un crit en defensa de l'educació pública.

*Aquest text s'ha traduït del castellà. □